F.F. URGENT**GUVERNUL ROMÂNIEI**
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL**București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 316 36 77, Fax: 316 36 52**

A-nu C. Căciulescu
20.11.2006
M. Voicu

București, 20.11.2006
Nr. 8658 /DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

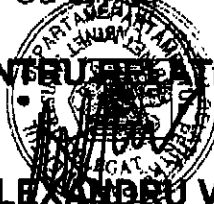
Vă aducem la cunoștință că în săptămâna 13-17 noiembrie nu s-a ținut ședința de Guvern ordinară, motiv pentru care nu vom putea respecta termenul de 60 de zile pentru emiterea punctelor de vedere asupra următoarelor propuneri legislative (termen care se împlinește în data de 20 noiembrie 2006):

- *propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 504/2002 audiovizualului*, inițiată de domnii deputați Cătălin Micula și Emilian Valentin Frâncu din Grupul parlamentar al PNL și de domnul senator Ion Mihai Dumitrescu din Grupul parlamentar al Alianței DA (Bp. 507/2006);

- *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/2006 privind instituirea indemnizației pentru pensionarii sistemului public de pensii, membri ai uniunilor de creatori legal constituite și recunoscute ca persoane juridice de utilitate publică*, inițiată de domnii senatori Varujan Vosganian, Aron Ioan Popa și Stelian Duțu din Grupul parlamentar al Alianței DA, de domnul senator Marko Bela din Grupul parlamentar al UDMR și de domnul senator Adrian Păunescu din Grupul parlamentar al PSD (Bp. 512/2006).

Cele două puncte de vedere au fost înscrise pe agenda de lucru a ședinței Guvernului din data de 22 noiembrie 2006 și vă vor fi transmise de îndată ce vor fi adoptate.

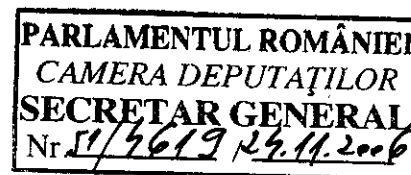
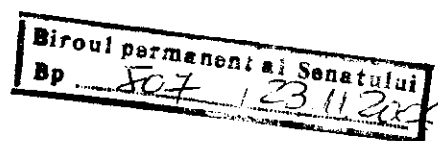
Cu stimă

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL**MIHAI ALEXANDRU VOICU****DOMNULUI CONSTANTIN DAN VASILIU,**
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

3468
14.11.2006

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art.111 alin.(1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind modificarea Legii nr. 504/2002 audiovizualului*, inițiată de domnii deputați Cătălin Micula și Emilian Valentin Frâncu din Grupul parlamentar al PNL și de domnul senator Ion Mihai Dumitrescu din Grupul parlamentar al Alianței DA (Bp. 507/2006).

I. Principalele reglementări

Inițiativă legislativă parlamentară are ca obiect de reglementare modificarea *Legii audiovizualului nr. 504/2002*, astfel încât să se permită trecerea la televiziunea digitală, precum și rezolvarea unor chestiuni legate de reflectarea echilibrată a campaniei electorale în programele de radio și televiziune.

II. Propuneri și observații

1. La **pct. 1** se propune introducerea la **art. 1 a lit. o¹**) în cuprinsul căreia inițiatorii propun definirea "*licenței de utilizare a frecvențelor radioelectrice*". Față de această propunere precizăm următoarele:

În art. 14 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, cu modificările și completările ulterioare*, sintagma *licența de utilizare a frecvențelor*

radioelectrice este definită ca "actul administrativ prin care Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informației (IGCTI) acordă unui furnizor autorizat în condițiile art. 4 dreptul de a utiliza una sau mai multe frecvențe radioelectrice în scopul furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, cu respectarea anumitor parametri tehnici și pentru o perioadă limitată."

Având în vedere dispozițiile art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, care prevăd că *"În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative"*, considerăm că se impune fie abrogarea prevederilor art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, or modificarea și/sau completarea acesteia, fie eliminarea acestei definiții din cadrul propunerii legislative.

Totodată, precizăm că definiția dată *licenței de utilizare a frecvențelor radioelectrice* este asemănătoare cu definiția *licenței de emisie* (art. 1 lit. o)). Ambele se referă la acordarea dreptului de a utiliza, pe o perioadă determinată, una sau mai multe frecvențe radioelectrice. Mai mult decât atât, se propune, pe tot parcursul inițiativei legislative, înlocuirea sintagmei *"licență de emisie"* cu sintagma *"licență de utilizare a frecvențelor radioelectrice"* fără a motiva această măsură și fără a se propune, eventual, abrogarea lit. o) care definește licența de emisie, pentru a evita generarea de confuzie și dificultate de înțelegere și aplicare a legii.

Referitor la introducerea **lit. o²**), având în vedere și dispozițiile art. 14 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, apreciem că ar trebui modificate prevederile acestui act normativ care cuprinde regimul juridic al spectrului de frecvențe radioelectrice.

2. La **pct. 2**, apreciem că folosirea inițialelor „UE” în loc de Uniunea Europeană este discutabilă, având în vedere că în toate actele normative se folosește sintagma „*Uniunea Europeană*”.

3. La **pct. 4**, prin care se propune completarea **alin. (2) al art. 28** apreciem că nu se impune această intervenție legislativă, deoarece excepția care face obiectul completării se regăsește în cadrul alin. (3) al aceluiași articol.

4. La **art. 35 alin. (2)** propunem următoarea formulare:

„Durata spoturilor de publicitate și a spoturilor de teleshopping nu poate depăși 12 minute din timpul oricărei ore date; în cazul televiziunii

publice durata acestora nu poate depăși 10 minute din timpul oricărei ore date”.

Propunem această modificare, deoarece, atât în *Convenția Europeană din 5 mai 1989 privind televiziunea transfrontieră*, cât și în *Directiva Televiziune fără Frontiere a CE* nu există nicio prevedere restrictivă în privința publicității în programele televiziunii publice. Dimpotrivă, singura limitare aplicabilă în privința publicității pe canalele de televiziune, atât pentru televiziunile private cât și pentru cea publică este cea prevăzută la art. 12, potrivit căruia „1. *Timpul de transmisie consacrat publicității nu trebuie să depășească 15% din timpul zilnic de transmisie. Totuși, acest procent poate ajunge la 20% dacă cuprinde forme de publicitate cum ar fi ofertele făcute direct publicului în vederea, fie a vânzării, cumpărării sau închirierii de produse, fie a furnizării de servicii, cu condiția ca volumul spoturilor publicitare să nu depășească 15%.*

2. Timpul de transmisie consacrat spoturilor publicitare în interiorul unei perioade date de o oră nu poate depăși 20%.

3. Formele de publicitate, precum ofertele făcute direct publicului fie pentru a vinde, cumpăra sau închiria produse, fie pentru a furniza servicii, nu trebuie să depășească o oră pe zi”.

Totodată, precizăm că publicitatea este o sursă de finanțare importantă pentru realizarea de programe, în condițiile în care fondurile publice (taxa tv și alocațiile bugetare) se dovedesc adesea insuficiente pentru acoperirea tuturor necesităților. Mai mult, venitul din publicitate reprezintă pentru majoritatea televiziunilor publice din Europa o importantă sursă de finanțare pentru numeroasele sale avantaje. Astfel, el contribuie la producerea sau achiziționarea de programe de calitate, permite sporirea competitivității televiziunii publice în achiziționarea drepturilor de radiodifuzare a unor evenimente sportive de interes pentru public și, mai ales, constituie o sursă pentru implementarea tehnicilor de new-media, deci pentru modernizarea tehnologiei de transmitere a programelor, pentru adaptarea la progresul tehnic în sensul folosirii acestor noi tehnologii, alternative receptorului TV, pentru a-și îndeplini misiunea informativ-educativă și în societatea informatizată și a evita astfel reducerea practic a acoperirii naționale pe care trebuie să o aibă.

În condițiile în care publicitatea la televiziunea publică este excesiv redusă, această pierdere financiară importantă trebuie compensată cu surse suplimentare de la buget sau cu o indexare a cuantumului taxei de abonament. Este de menționat că, nivelul taxei de abonament nu a crescut deloc în ultimii 3 ani, nefiind nici măcar actualizat cu indicele inflației, ci compensat tocmai cu veniturile din publicitate.

Prin urmare, veniturile din publicitate, ca sursă suplimentară de finanțare, au contribuit la menținerea unui nivel foarte redus al taxei de abonament, deci practic la o subvenționare benefică pentru cetățeni a acesteia. În acest fel, însă reducerea publicității, fără o compensare adecvată, poate pune într-o situație precară din punct de vedere financiar și implicit calitativ programele televiziunii publice.

5. La **pct. 5** se propune completarea **alin. (3) al art. 35** cu o nouă literă, lit. c), fără a se avea în vedere prevederile lit. b) ale aceleiași alineat, Astfel, partea de final a lit. c) este identică cu dispozițiile lit. b).

6. La **art. 35 alin. (3)** propunem adăugarea a două noi litere, **d) și e)**, cu următorul conținut:

„d) – *publicitatea gratuită pentru filmele cinematografice românești sau realizate cu participare românească, difuzată de Societatea Română de Televiziune, în baza legii cinematografiei*”.

e) – *mesajele/panourile publicitare expuse în incinte în care se desfășoară evenimente transmise sau retransmise în cadrul programelor audiovizuale și care devin vizibile în cadrul programelor, ca efect secundar al difuzării*”.

Prevederea de la lit. d) este necesară, întrucât, ca urmare a intrării în vigoare a *Legii nr. 328/2006 de aprobare a Ordonanței Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia*, Societatea Română de Televiziune este obligată, conform art. 78, ca, în cadrul grilelor de program, să rezerve spațiu publicitar gratuit în orele de maximă audiență, necesar promovării filmelor cinematografice românești sau realizate cu participare românească.

Este evident însă că promovarea la care se referă art. 78 nu constituie publicitate în sensul *Legii nr. 504/2002* și deci nu trebuie inclusă în limita celor 8 minute pe oră de publicitate la televiziunea publică.

7. La **pct. 6** se propune introducerea unui nou capitol, **Capitolul III¹ – Principii și reguli de desfășurare a campaniei electorale în serviciile de programe audiovizuale**.

Cu privire la conținutul acestui capitol precizăm că astfel de prevederi se regăsesc și în *Capitolul VII – Campania electorală* – al *Legii nr. 373/2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, cu modificările și completările ulterioare*, precum și în *Capitolul 2, Secțiunea a 7-a din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, cu modificările și completările ulterioare*. Prin urmare, apreciem că nu se impune o astfel de reglementare.

8. Nu considerăm oportună eliminarea **alin. (3) al art. 43 – pct. 7**, referitor la radiodifuzorii de drept privat, persoane juridice, care prevede ca aceștia să se constituie și să funcționeze ca societăți comerciale.

9. La **pct. 10** se propune abrogarea **alineatelor (8) – (10) ale art. 44**. Analizând prevederile pct. 11, apreciem că se impune modificarea acestor alineate și nu abrogarea acestora și redarea lor ca articole distincte, cu atât mai mult cu cât prevederile **alin. (9)**, propus a fi abrogat și cele art. 44³, nou introdus sunt identice, singura deosebire constând în schimbarea procentului prevăzut la alin. (9) din 20% în 40%. Mai mult decât atât, ceea ce au vrut inițiatorii să reglementeze la pct. 11 îmbracă forma evenimentelor legislative de modificare și completare a alin. (8) – (10) ale art. 44 din Legea nr. 504/2002.

10. Modificarea **alin. (4) al art. 52 (pct. 14)** - respectiv realizarea de către unul sau mai mulți operatori de rețele de comunicații electronice a difuzării pe cale radioelectrică terestră a serviciilor publice de radiodifuziune și televiziune în sistem analogic – ar crea premisele pentru producerea unor prejudicii materiale majore pentru S.N.Radiocomunicații în contextul în care aceasta urmează a fi supusă procesului de privatizare.

11. La **pct. 30** se propune modificarea **alin. (1) și (2) ale art. 82**.

În ceea ce privește modificarea propusă la alin. (1), apreciem că aceasta nu poate fi susținută având în vedere că prevederile alin. (1) care sunt în vigoare se regăsesc și în textul propus, dar într-o altă abordare.

Referitor la propunerea de la alin. (2), precizăm că aceasta se regăsește sub o altă prezentare în alin. (5) al art. 82, mult mai precisă și fără a institui o obligație pentru distribuitorii care retransmit servicii de programe prin rețele de telecomunicații. În ceea ce privește măsurarea audienței, apreciem că atâta timp cât aceste programe nu sunt difuzate nu se poate măsura audiența lor.

12. Serviciile publice de radiodifuziune și de televiziune au obligația de a-și transmite programele către toate categoriile de cetățeni, oriunde s-ar afla aceștia și indiferent de platformele sau de receptoarele pe care aceștia le pot utiliza pentru recepția programelor.

Această misiune specifică serviciilor publice de radiodifuziune/televiziune, este o cerință directă a principiului

universalității care este unul dintre pilonii transmisiei de către serviciile publice de radiodifuziune/televiziune.

Prin urmare, la **art. 82** propunem introducerea a trei noi alineate, **(3)**, **(4)** și **(5)**, cu următorul conținut:

„(3) – Furnizorii de servicii ale societății informaționale, inclusiv cele prestate fără considerarea unui folos patrimonial, cum sunt cei de servicii de Internet, precum și cei care oferă astfel de servicii prin mijloace fără fir, cum sunt cei de telefonie mobilă, au obligația să nu restricționeze accesul utilizatorilor la transmisia programelor Societății Române de Televiziune (SRTv) și ale Societății Române de Radiodifuziune (SRR) prin intermediul portalului de Internet al SRTv, respectiv al SRR.

(4) – Furnizorii de servicii menționați la alin. (3) au obligația să includă programele SRR și SRTv în pachetul de bază de programe transmise de pe domeniile acestora, cu excepția cazului când de pe domeniul respectiv sunt transmise doar programul/programele unui unic radiodifuzor și domeniul aparține aceluia radiodifuzor al/ale cărui programe sunt transmise.

(5) – În cazul în care transmisia se face de pe domeniile furnizorilor de servicii, SRR și SRTv vor negocia individual cu acești furnizori condițiile transmisiei în termen de 30 de zile de la începerea prestării serviciului”.

13. Referitor la **pct. 32**, prin care se propune introducerea unui nou capitol, **Cap. V¹**, considerăm că ar trebui definite sistemele digitale T – DAB și DVB – T.

De asemenea, la **art. 82²** se face trimitere la art. 67 alin. (1) din Legea nr. 504/2002 care, potrivit inițiatorilor, prevede aprobarea strategiei de tranziție de la analogic la digital. Cu privire la această prevedere, precizăm că, trimiterea ar fi trebuit făcută la art. 67 fără indicarea alin. (1), deoarece acest articol are un singur alineat, iar în ceea ce privește strategia, precizăm că titlul corect al acesteia este *„Strategia de acoperire a teritoriului național cu servicii de programe audiovizuale”*.

14. Cu privire la modificarea **alin. (1) al art. 85 – pct. 33** – precizăm că, prin aceasta se înlătură definiția „*extrasului*”. Totodată, se menționează că prima parte a alineatului se regăsește în alin. (5) care este în vigoare, fapt ce ar fi impus completarea acestui alineat.

De asemenea, apreciem că extrasele nu ar trebui să fie utilizate în maxim 24 de ore de la încetarea evenimentului, ci ar trebui utilizate în cel

mai scurt timp posibil pentru a-și atinge scopul de informare a publicului asupra aspectelor esențiale ale evenimentului respectiv.

15. Referitor la **pct. 34**, precizăm că modificarea avută în vedere pentru **alin. (1) al art. 88** este identică cu textul în vigoare.

16. La **pct. 39** se propune modificarea **alin. (4) al art. 90**. În ceea ce privește propunerea ca la individualizarea sancțiunii să se țină seama, pe lângă elementele prevăzute în *Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor*, și de gravitatea faptei și de efectele acesteia, precizăm că art. 21 alin. (3) din actul normativ menționat prevede: „Sancțiunea se aplică în limitele prevăzute de actul normativ și trebuie să fie proporțională cu gradul de pericol social al faptei săvârșite, ținându-se seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, precum și de circumstanțele personale ale contravenientului și de celelalte date înscrise în procesul-verbal”. După cum se poate observa, aceste criterii de individualizare se regăsesc în această ordonanță astfel că nu se impune precizarea lor expresă, fiind suficientă doar trimiterea la Ordonanța Guvernului nr. 2/2001.

Referitor la criteriul de individualizare ce privește sancțiunile primite anterior, apreciem că ar trebui să se precizeze despre ce fel de sancțiuni este vorba (disciplinare, administrative, civile, contravenționale, penale). Dacă este vorba de sancțiuni contravenționale, trebuie specificat dacă este vorba de orice sancțiune contravențională sau numai una din domeniul supus reglementării.

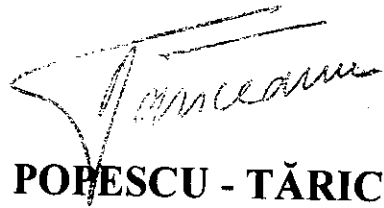
17. Nu considerăm oportună propunerea de modificare a **art. 91**, prevăzută la **pct. 40**, având în vedere că și IGCTI are atribuții în domeniul supus discuției și este normal ca și aceasta să poată emite o somație pentru intrarea în legalitate.

În ceea ce privește propunerea de la **alin. (3)**, apreciem că ar trebui ca organul care constată contravenția să fie obligat să aplice sancțiunea și nu să se prevadă numai posibilitatea aplicării acesteia, deoarece nu se poate prevedea ca în caz de constatare a săvârșirii contravenției aplicarea sancțiunii să fie lăsată la latitudinea organului care o constată.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele prezentate, **Guvernul susține adoptarea acestei inițiative legislative, sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Călin POPESCU - TĂRICEANU

Domnului senator **Nicolae VĂCĂROIU**

Președintele Senatului